

SLOVENSKI NAROD.

Izahja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrta leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrta leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrta leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrta leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrta leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrta leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Izgredi anarhizma.

François Babeuf, znani vodja komunistične zarote za prve francoske revolucije in kot urednik listu „Le tribun du peuple“ poznat tudi pod imenom Cajus Gracchus, pisal je v jednom svojih člankov: „Jednakost prva želja narave, prva potreba človeška, prva podlaga vsake družbi. In mi jo hočemo, pravo enakost, bodisi za kakeršno koli ceno. Gorje onemu, ki hoče ločiti enakost in nas! Gorje onemu, ki se nam zoperstavlja! Revolucija francoska je samo predhodnica mnogo večji mnogo ozbilnej revoluciji, ki bode zadnja. Mi nečemo samo enakosti, kakor je obrazložena v priznanji „človeških pravic“, mi jo hočemo v svojej sredi, pod streho naših hiš. Mi se jej popolnem udamo, mi hočemo porušiti vse obstoječe in zanikati — napraviti „tabulo raso“ — samo, da se enakosti držimo. Nikakega individualnega lastništva več, zemljišča neso nikogar. Mi zahtevamo, mi želimo vkupno uživanje plodov zemeljskih. Dosti dolgo, da predolgo že prisvaja si jeden milijon ljudij ono, kar pripada 20 milijonom. Naj preneha razlika mej bogataši in siromaki, mej vladajočimi in vladanimi.

Napočila je doba, da se osnuje ljudovlada jednakih, velika gostoljubna hiša, katera bode vsakemu odprta.“

Jedno stoletje je skoro preteklo, odkar so se napisale navedene vrstice, a čitajoč danes poročila o krutih izgredih na Francoskem in v Belgiji, dozdeva se nam, da Babeuf ni bil brez proroškega duha, da so njegove teorije prešle v meso in kri, kajti štrajkujoči delavci vsi povprek ravna jo točno po njegovem silovitem navodu, z ognjem in dinamitom hočejo preobraziti Evropi staro lice in ustanoviti si, po svojih nazorih vsaj enakost.

Prvi večji štrajk uprizoril se je v Deczeville v južno-zahodni Francoski, kjer ima družba, v kateri so Leon Say, Raoul Duval in drugi kapitalisti, velike premogove jame, katere pa ne uspevajo posebno dobro, vsaj lansko leto neso vrgle nobene dividende, druga leta pa prav malo. Družba mora se boriti, ker je njen premog le srednje baže, z angleško konkurencijo, vender pa je, kolikor le možno, skrbela za delavce, ki so povprek po 120 frankov na mesec služili.

Vender se je začel štrajk, kakor listi poročajo, splošen štrajk. Kaj je bilo temu povod? Odpuštili neso nobenega delavca, neso jim zmanjšali mezde, niti pomnožili dela. Delavci so zahtevali: Mezda naj se ne plačuje na mesec, marveč vsakih 14 dnij. Družba se je udala. Potem so se delavci pritožili, da morajo po les za podpore podzemeljskih hodnikov po jedno uro daleč, da se jim s to hojo krajša zaslužek. Družba je potem les spravila v jame, da je bil delavcem pri r'kan, a odračunila troške prevažanja od mezde delavcev. To bilo je za delavce ugodaeje, akoravno neso več služili, kajti povišanje mezde se ni moglo dovoliti, ker podjetje itak nikake dividende ne daje.

Pravega uzroka za štrajk posebno delavci v Deczeville neso imeli, kakor tudi delavci v Belgiji ne. Ustavili so dela baš tedaj, ko je kupčija bila najslabša, ko so tovarne jedva toliko stržile, da so pokrivala troške. A brezvestni socijalistični vodje prigovarjali so delavcem, naj se upro, saj so rudniki njih solastnina, kajti vse je narodno blago, lastnina vseh. Nauk ta našel je poslušnih ušes, tembolj baš sedaj, ko se po vsej Evropi bije boj za oblast, ko tudi nižji krogi žele biti deležni užitkov in razkošja tega sveta.

A mej opravičenimi takimi željami in njih izvršitvijo je še veliko vmes. Kar je faktično nemogoče, ne sme se hkratu zahtevati, temveč potrpeti treba, da bode prej ali slej možno, polagoma a dosledno in redno treba pripravljati pot boljšemu gnotnemu stanju, katero se mora vsakemu, osobito pa delavcu trpinu le želeti.

S pretiranimi zahtevami in slepo ubogajoč nekaterim vodjam, mej katerimi je posebno veliko Nemcev, pa si delavci s svojimi izgredi, s požiganjem in umori, neso prav nič koristili, temveč jako močno škodovali, kajti mnogo tovarn je razdejanih, cveteča belgijska steklena obrtnija je, če ne na leta, vsaj za dlje časa uničena in mnogo bode treba napora, da se popravijo škode in nasledki krute slepe strasti.

Novejše vesti nam pričajo, da so delavci že mirneji postali. Najbrže je prodrlo spoznanje, da so za druge kostanj iz žarjavice pobirali. Jako karakteristično je v tej zadevi, kar piše uplivni in dobro poučeni „Journal des Debats“. Razpravljajoč zadnji govor Bismarckov, v katerem je prorokoval, da ni nemogoče, da pojde kdaj Francoska s pomočjo socijalistične ideje in z rudečimi zastavami nad Nemčijo, pravi omenjeni list, da ker je beseda „revanche“ že preveč obrabljena, moral je železni kancelar poiskati krepkejšega sredstva, da bi uplival na glasovanje v državnem zboru.

Francoski vojak še vedno stori svojo dolžnost, kadar treba vzdržavati red in štrajki v Francoskej vrše se še vedno mirnejše, nego v kateri koli evropski deželi. Ako bi pa Bismarck bil odkritosrčen, moral bi priznavati, da če se v sredini Francije vse mirnejše vrši, nego na meji ob Reni, da je temu uzroka jedino v tem iskati, da je v sredino Francoske daljši pot za nemške anarhiste, ki delajo za eksport.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 28. marca.

V včerajšnji sejo se je bil povrnil duh dostojnosti, katerega je bilo pogrešati v petek. Mirno in tesno ob stvari je tekla specialna razprava od naslova 2: „državna policija“ do naslova 8: „vodne stavbe“. Zanimiva pa nam je bila zlasti zavoljo tega, ker sta se v njej oglasila dva naših poslancev, prof.

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Drugo poglavje.

(Dalje.)

Duhovnik poklekne poleg umirajočega, zdravnik pa odide proti vasi. Komaj stori deset korakov, ustavi se, z rokama mahne po zraku ter pade na tla. Duhovnik hiti k njemu. Bil je mrtev: kroglja mu je prodrla sence.

Zvečer je bila vas naša in naslednje jutro so pokopali truplo doktorja Reynauda na pokopališči Villersexelskem. Dva meseca pozneje prepeljal je abbé Konstantin rakvo svojega prijatelja v Longueval in za to rakvo stopala je sirota . . . Ivan je izgubil tudi mater svojo. Slišavši o smrti svojega moža bila je štiriindvajset ur brezzavestna, niti jedne besede ni izgovorila, niti jedne solze jokala. Potem jo je zgrabila huda mrzlica, ki se je izprevrгла v blaznost . . . in čez štirinajst dnij je bila mrtva.

Ivan je sam ostal na sveti. Takrat je bil štirinajst let star. Že sto let bili so vsi udje njegove rodbine dobri in pošteni ljudje. Zda je sam ta otrok ostal, ki je na grobu svojega očeta trdno sklenil, da bode, kakor je bil njegov ded in oče njegov, dober in pošten . . . Ivan je čutil svojo bolest kot mož. Dolgo je žaloval ter bil zamišljen. Tisti večer, ko so mu pokopali očeta, vzel ga je abbé Konstantin s sabo v župnijo. Dan je bil mrzel in deževen. Ivan je sedel v kotu pri ognji, duhovnik je prebiral svoj brevir in stara Pavlina je imela opraviti s pospravljanjem. Tako je molče minila jedna ura. Kar Ivan iznenada izpregovori: „Dragi kum,“ pravi, „ali mi je oče zapustil kaj novcev?“

To vprašanje je bilo tako čudno, da je župnik mislil, da ni prav slišal.

„Ti hočeš vedeti, je li tvoj oče . . .“

„Da, dragi kum, vedel bi rad, mi je li oče zapustil kaj novcev.“

„Seveda jih je . . .“

„Mnogo novcev, kaj ne da? Čestokrat sem slišal, da je bil moj oče premožen. Koliko pa mi je kaj zapustil?“

„Tega ne vem . . . Ti me izprašuješ o rečeh . . .“

Sia duhovnik je čutil, kako se mu je srce bolestno krčilo. Tako vprašanje o tem časi! . . . Kljub temu pa je mislil, da pozna srce svojega Ivana, in v tem srci ni bilo prostora za take misli, to je dobro vedel.

„Prosim Vas, povejte mi, ljubi kum,“ prosi Ivan milo. „Potem Vam razložim, zakaj bi rad to vedel.“

„No, dobro, tvoj oče je imel okolo dvakrat do trikrat sto tisoč frankov.“

„Je li to mnogo?“

„Seveda; zelo mnogo.“

„In ves ta denar je zdaj moj?“

„Vse je tvoje.“

„To je lepo. Tisti dan, ko je bil umorjen moj oče, padel je tudi sin neke uboge udove iz Longuevala, matere Klementove in takrat so umorili tudi braća Rozalikega, s katerim sem se igral, ko sem bil še otrok. Zda sem jaz bogat, oni pa revni. Zato bom z materjo Klementovo in z Rozaliko delil denar, ki ga mi je zapustil oče.“

(Dalje prih.)

Šuklje in V. Pfeifer. Prvi govoril je k „političnej upravi posameznih kronovin“, potem ko je bil od gubernikov „pro“ (mej temi sta bila tudi upisana Hren in Obreza) imenovan generalnim gubernikom. Dr. Tomašček, znani odpadnik, dal je prof. Šukljeju priliko, zavrniti ga. Dve istini je govornik z leve navel, da bi z njima posvetil v temo in uječo Ljubljanskih Polu-Nemcev: prvič pravdo hranilnice z vlado zastran nemške šole, drugič odredbo barona Winklerja, da se ima „na zapisnik“ uradnicv prašati, zakaj so se udeležili protivladne demonstracije v „konstitucionalnem društvu“, v prvem naj bi se videlo pristransko postopanje vlade nasproti Nemcem, v drugem pa, kako načelnik deželne uprave duši svobodo nemških uradnikov. Na drobne kosce je neosnovanost teh trditev in ničevnost posledic raztrgal poslanec prof. Šuklje. Zgodovino hranilnične šole je natančno razložil, da je zbornica lahko videla, da se proti Nemcem samo zakonito postopa, da se vlada trudi pospešiti formalno rešitev stvari, s katere vsebino se seveda ne more ujemati, ker bi tudi ne bilo postavno. Preiskavo proti uradnikom, katero je opisal, raztolmačil jo je prof. Šuklje, da je „ridiculus mus“, ker vprašani so bili le trije uradniki, katerim se pa, že leto in dan je tega, ni premaknila nobena dlaka, če tudi le naprej rujejo proti sedanjemu vladnemu sistemu. Končal je s srčno željo, da bi se le Slovencem na Štajerskem, Koroškem in v Primorju tako godilo, kakor se to godi Nemcem na Kranjskem za vlade barona Winklerja! Govor je levice poparil, molčala sta zastopnika kranjskega nemštva! Poslanec V. Pfeifer je utemeljeval resolucijo za pretvorjenje dolenske ceste, (katero smo že priobčili. Op. ured.)

K točki o „državnej policiji“ govoril je poslanec VIII. okraja Dunajskega, dr. Kronawetter dolg govor, v katerem je obsojal postopanje policije nasproti delavcem, a navel je tudi nekaj dogodkov, da se vidi, kako policija tlači svobodo sploh in uzakonjene državljanske pravice. Dr. Kronawetter je demokrat v dobrem pomenu besede, poštenega in resnega moža se je dosedaj pokazal. Napako je včeraj storil, da se ni skliceval na uradne zapisnike, da bi tako potrdil istinitost navedenih dogodkov. Zato mu vlada, grof Taaffe in Pražak, nesta še odgovorila, četudi je levice klicala na odgovor.

Sklenilo se je včeraj nekaj resolucij: na predlog grofa Coroninija, naj vlada kaj stori proti bolezni „pellagra“ na Goriškem; na predlog Türka, naj vlada predloži osnovo postave o obligatornem cepljenju koz, kakor na Moravskem; na predlog Romaszkana, da se pomnožijo v Galiciji okrajni zdravniki in živinozdravniki, na predlog Richterja, naj se zboljšajo določila naredb o varnosti pri trgovini s petrolejem; itd.

Koncem seje je poslanec Heinrich prosil, naj se sestavi v zmislu poslovnega reda komisija, katera odda v zbornici svoje mnenje o izrazih, s katerimi je njega napadel v prejšnji seji Schönerer. Predsednik je takoj odredil, da se imajo jutri sniti dotični oddelki ter odbrati komisijo. V torek bodo o aferi Heinrich Schönerer razprava v zbornici, gotovo ne malo burna.

Pisma iz Rusije.

I.

Nedavno, 1. marca, minulo je pet let, kar je zlodejska roka ubila Aleksandra Nikolajeviča II., samodržca vserosijskega; nemnogo poprej, 19. februarja, minulo pa je 25 let, kar je ubiti car dal ruskim mužikom „voljo“, t. j. svobodo.

Niže hočem v obliki črtah pokazati, kaj je bil pred 25 leti ruski mužik in ruski pomeščik. Poprej pa naj omenim, da se ta najznamenitejši dan, 19. februarij, na kateri se je izpolnilo 25 let, odkar je ruski mužik svoboden, ni praznoval v Rusiji, akoravno ni dne, ki bi bil tako važen glede kulturnega in socialnega življenja gromadnega severnega carstva. Ruski narod, to je, izvestni njega del, praznuje petindvajsetletnico osvobođenja 60 milijonov ljudi izpod jarma robstva, no javne svečanosti — ni bilo nikjer; pač pa se je lansko leto gromko praznovala stoletnica „dvorjanske gramate“ to je pravice, ki jih je carica Katarina II. dala dvorjanom.

Zdaj je — veter tak v Rusiji!

Odnosenja, v katerih so bili pred 25 leti mužiki k svojemu gospodu, imenujejo se „krepostnoje pravo“ (= leibeigenschaft). Zemlja je bila lastnina „pomeščika“; mužiki so ga imenovali „barin“, on

pa je imenoval svoje mužike — „krepostnije“. „Krepostnije“ so imeli to nazvanje od tega, ker so bili prikrepljeni k zemlji pomeščika. Vrnimo se v davne čase ruske povestnice. Mi vidimo, da je bila nekdanj zemlja lastnina — knezov; za razne zasluge dajali so knezi velike kose zemlje ljudem, v „večnoje vladenje“; ti ljubimci knezov postali so potem „bojari“, in beseda „barin“ ni nič drugega, ko skrženo „bojariu“; vkup z zemljo pa so darili knezi tudi mužike, ki so na njej živeli in jo obdelovali. Posestnik zemlje storil se je barinom mužika; žena barina bila je mužikom „barinja“, hči — „barišnja“, sin „barčuk“.

No ti mužiki so imeli pravico, iti proč od svojega pomeščika — barina, ako jim ni bil po godu. K temu je bil naznačen jedin dan v letu, namreč „Jurjev denj“; „Jurjev denj“ v pogovorki še zdaj označuje nesrečno dogodbo; govore n. pr.: „Eto dlja menja Jurjev denj“, — v ta dan je šel mužik lahko „proč“ k drugemu barinu ali kamor je hotel. To, seveda, bila je pomeščiku velika nadloga, ker zgodilo se je lahko, da so ga zapustili vsi mužiki in ni vedel, kako bi obdelal zemljo.

Po smrti Feodora Ivanoviča, sina Ivana Vasiljeviča Groznega ubil je bojarin Boris Godunov sina Feodora, Dimitrija, da bi sam sedel na carski prestol. Boris Godunov bil je poslednji iz rodu Rurikovega; njegova sestra bila je žena carja Teodora, ubiti cesarevič Dimitrij — njegov nečak. Ti časi so časi notranjih vojn in buntov v Rusiji. Boris Godunov obetal je bojarom, da jim bo, mej drugim odpravil „Jurjev denj“. Približiteljno v 1595 letu ukazal je, da bojarom prinaldeži ne samo zemlja, no i mužiki, živeči na njej. On jih je „prikrepil“ k zemlji in ako jo je pomeščik prodal drugemu bojaru, prodal je ob jednem z njo tudi mužike. Ni zemlje, ni mužikov posebej prodajati ni bilo dovoljeno.

Tako je bilo položnje mužikov do Katarine II. Ona, Nemka, pa je dala ruskim dvorjanom nove pravice v posebnej gramati v 1785 l.; najvažnejša pravica te „dvorjanske gramate“ bila je ta, da pomeščik sme prodajati, kakor živino, svoje krepostne, poslati „na poseljenje“ v Sibirijo, oddati v vojske na vselej itd. Prodajali so cele družine ali pa posamezne člane družine, n. pr. sina, hčer in celo ženo so prodajali ali pa moža; menjali so jih za lovske pse, konje, krave ali pa za kaj drugega ali pa jih proigravali v karti namesto denarjev.

„Krepostnije“ so dobivali za-se od pomeščika toliko zemlje, da jim ni bilo treba umirati od lakote. Po zakonu morali so delati tri dni pomeščiku, trije dnevi pa so bili njih. No po navadi je bilo tako, da so pomeščiku rabotali šest dnij, za se pa so delali v nedeljo ali pa po noči.

Za nepokornost je pomeščik imel pravico, biti svojega mužika, kolikor je duša želela. To je tisti znameniti ruski „knut“. Nepokornost pa je pomeščik našel v mužiku vselej, kadar je hotel storiti svojemu srcu prijetnost, viditi svojega roba krvavega in izbitega do polusmrti pred seboj. Kaj pravim, do polusmrti? Koliko še zdaj hodi „po ma-tuški Rusiji“ mužikov, katerim je pomeščik ubil kakor psa očeta, brata, sina; kolikim pomeščikom govorimo „zdravstvujte“, ali „moje počtenje“, o katerih znamo, da na njih rokah je prisušena človeška kri!

Bile so tudi mužiku svoje pravice, pa samo v teoriji; na praktiki pa je bil manj varen od svojega barjan, nego barski pes, katerega barin ni ubijal zato, če ga je pes grdo pogledal. Pokrovitelja mužiku na svetu ni bilo; poslovice: „do Boga visoko, do Carja daljoko“ karakterizuje juridično položnje mužika. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 31. marca.

Razen budgeta pride v **državnem zboru** to pomlad na vrsto samo še zakon o narodnem opolnjenju in zakon proti socializmom. Sredi aprila se bode zborovanje odložilo do jeseni. V tem času pa bodo končana pogajanja zaradi obnovljenja pogodbe z Ogersko. V maju bodo zborovali deželni zbori, v septembru pa delegacije.

Nekateri listi poročajo, da bode **trgovskim ministrom** imenovan deželni predsednik šlezjski, marquis de Bacquehem.

Kakor se iz Budimpešte poroča, je **hrvatska** regnikolarna deputacija končala svoje delo. Predsednik Vukotinič in poročevalec Miškatič bode ta njen nuncij izročila predsedniku ogerske regnikolarne deputacije, Szögyönyi-Marichu.

Vnanje države.

Vedno bolj se širijo delavski izgredi po **Belgiji**. Razen v Lüttichu in Charleroi so delavci ustavili delo v Monsu, Louvièru, Hainu, Saint-Pièru, Mariemontu, Morlanwètzu, Bascoupu, Cuesmesu, Flenu-u, Douru, Ghislainu in Jemappesu. Sicer pa mej delavci ni več prave jedinosti. Nekateri spoznavajo, da so je anarhistični vodje pahnili le v nesrečo. Naravno je, da se njih nevolja obrača proti vodjam. Tako bi bili na kolodvoru v Monsu ubila socialističnega vodjo Defuisseaux-a, ki se je peljal v prvem razredu iz la Louvièra v Ath, ko bi ga ne bila obvarovala policija. V Douru so razdraženi delavci hoteli z dinamitom razrušiti stanovanje nekega drugega socialističnega vodje. Več anarhistov so zaprli, mej družimi so deli v zapor Bruselskega odvetnika Roch Spingarda, kateri je pregovoril delavce, da neso hoteli začeti delati, ko se jim je obljubilo povišanje plače za 10 centisimov na dan. V nekaterih krajih se razburjenost nekoliko polega. Na meetingu v Lalouvièru poudarjalo je več gubernikov, da je več pričakovati od kakih reform, kakor pa od sile. Na meetingu v Brussli je pa radikalni odvetnik van Caubergh priporočal uničenje meščanstva. V Monsu so hoteli delavci pobiti dva delavska vodji, ki sta na meetingu v Lalouvièru spravljivo govorila. Razen tega so v Monsu z dinamitom razrušili hišo delovodje Defrasna. V Bascoupu-Chapellu pri Monsu bil je mej vojaki in delavci hud boj. Vojaki so dvanajst delavcev ujeli. V Tournaiju so delavci kamnjali žandarje, ki so potem z orožjem planili na delavce in jih več ranili in zaprli. V Florennesu so delavci oropali in zažgali več hiš. Ker so vojaki skušali zabraniti rogoviljenje, bil je hud boj. Več oseb je bilo mrtvih. V Charleroi so rogovileži razrušili mostove. Po mestu bil je hud boj. Vojaki so silno veliko anarhistov pobili, veiko pa ranili. Anarhisti družih dežel odhajajo v Belgijo, da šuntajo delavce. Iz Francije sta v Belgijo odpotovala radikalca Rochefort in Laguerre. Nemirno v Belgiji neso le slabe socialne razmere krive, ampak tudi drugi politični motivi. Dokler konservativci neso prišli na krmilo, so vedno agitovali mej delavci, da naj zahtevajo splošno volilno pravo. Sedaj pa konservativci nečejo ničesar slšati o tem. Delavci bi radi tudi brezplačen pouk in splošno vojaško dolžnost, kar tudi konservativcem ni po volji. Ker so videli delavci, da z lepo ničesar ne dosežejo in so jih šuntali anarhistični vodje, začeli so rogoviliti.

Mej velevlastmi se kaže zaradi **vzhodno-rumeljskega** vprašanja veliko nasprotje. Nemčija, Anglija in Italija svetovale so knezu zmernost in mu zagotavljale, da bodo pozneje v mirnem času zagovarjale njegove zahteve. Očividno je, da bi rade, da se knez sedaj uda, ker sicer bi ga v sedanjem trenutku utegnili odstraniti Rusija. V Peterburgu pa že resno pretresajo vprašanje, kako bi odstranili kneza Aleksandra. Kakor se da posneti iz poročil, ki prihajajo iz Peterburga, bode Rusija skušala Bolgarijo povzdigniti v kraljestvo, ako Bolgari preženo kneza Aleksandra. Dokler pa bolgarski narod vlada Battenberžan, pa Rusija neče spremeniti svoje dosedanje politike nasproti Bolgarom. Visoki krogi v Peterburgu so teh mislij, da se bliža čas, ko bode Rusija morala energično poseči v bolgarske zadeve, da naredi red. Rusi mislijo, da se nobena vlast ne bode potegnila za kneza Aleksandra, k večjemu bode Anglija kaj protestovala. Za tak protest se pa Rusi ne bodo zmenili, ker dobro vedó, da Angleži zaradi Bolgarije ne bodo začeli vojne. Nemčija in Avstrija bode ta pa mirno gledali, kako bode Rusija postopala.

Grška nekda skuša s Črnogoro in Bolgarijo skleniti zvezo, ko bi se začela vojna s Turčijo. Večkrat se je že to poročalo iz Aten, pa se nikdar ni obistinilo, zategadelj tudi sedaj ne verjamemo tej vesti. — Od zbornice bode vlada zahtevala, da jej dovoli mobilizacijo narodnih gard. Vsi državljani od 31. do 41 leta se bodo poklicali k vojski. Puške, topove in strelivo prevažajo v Tesalijo. Grkom je posebno povečšala pogum nejednostoj mej vlastmi. Italijanske in ruske ladije so namreč ostavile Sudski zaliv. Kakor se kaže ti dve državi ne mislita več ovirati Grške vojne po morji. Gladstonova vlada tudi ne mara nič odločnega storiti proti Grškej.

Na **Španjskem** so volitve v komisije za volitve v „cortes“ za vlado ugodno izpale. Vsled tega je vladna večina že v zbornici zagotovljena. Kakor se misli, ne bodo republikanci dobili več kakor 20, Canovasova frakcija pa k večjemu 50 sedežev.

V **angleškej** spodnji zbornici naznanil je Gladstone, da bode 8. aprila predložil načrt zakona o spremembi uprave na Irskem. Budget bode predložil 12. aprila, 15. aprila pa načrt zakona o spremembah določb o nakupu in prodaji zemljišč na Irskem.

Dopisi.

Iz Ljutomera 28. marca. [Izv. dop.] Iz mej vseh občinskih volitev, ki so se vršile v raznih krajih za bodočo triletno dobo, je gotovo ona v Ljutomerski občinski zastop nekako zanimiva že zaradi tega, ker se je dvakrat vršila. Kakor je že

zpano, se je prva volitev 26. novembra 1885, pri kateri je bilo izvoljenih 12 nemških odbornikov, na pritožbo narodne stranke od c. kr. namestnije v Gradcu zavrgla zaradi nepravilnosti, ki so se delele od nemške stranke. — Pri drugi volitvi dne 24. marca t. l. narodna stranka sicer ni popolnem zmagala, pa uspeh, ki ga je dosegla po svoji prvi udeležbi, je pomenljiv. Razmerje oddanih glasov je sledeče:

V prvem razredu za Slovence 4, za Nemce 7 — v drugem za Slovence 10, za Nemce 13 — v tretjem pa za Slovence 79, za Nemce pa samo 34. Vsled tega so v tretjem razredu odborniki izvoljeni: gg. Gomilšek, Kukovec, Šlamberger in Vaupotič, namestnikoma pa Al. Rajh in Jož. Smodiš. — Navedena imena so nam porok, da bode narodna slovenska stranka, če tudi v manjšini, v bodočem občinskem odboru izvrstno zastopana. — Če je tudi nemška stranka zdaj zmagala v dveh razredih, je menda ta zmaga samo zmag Pyrrhaova in smelo trdimo, da bodo čez tri oziroma čez šest let narodnjaki, če bodo storili svojo dolžnost, kakor takrat, gotovo priborili večino v Ljutomerskem občinskem zastopu za vselej. — V kratkem se vam bodo objavili posamezni podatki samovoljnega in čudnega ravnanja od nasprotne strani in od strani, od katere tega ni bilo pričakovati, iz katerih bode posneli, kakih nesramnih sredstev so se nasprotniki posluževali samo, da so zmagali.

Domače stvari.

(Osobne vesti.) Gosp. Josip Čermak, rudniški nadsvetnik v Idriji, imenovan je predstojnikom rudniške uprave v Brixleggu. — Gosp. Makso Kosér, imenovan notarjem v Zatičini, premeščen je v Idrijo. — Dr. Fran Purkarthofer, notar v Šmohorji, premeščen je v Wolfsberg. Namesto njega pride kot notar v Šmohor Karol Finschger.

(Umrli) je v 29. dan t. m. ob 1/2 2 uri popoldne vsled starosti č. g. Švinger, župnik in zlatomašnik na Vrhu (pri sv. treh kraljih) pri Idriji. R. I. P.

(Umrli) je v noči od ponedeljka na torek g. Davorin Vindišar, še mlad mož, marljiv in vesten trgovec in pošten narodnjak. Lahka mu zemljica!

(Čujte! čujte!) „Presse“ ima v včerajšnji številki telegram iz Gradca iz dne 30. t. m., ki slove: „Dijaki višjih dveh razredov gimnazije Celjske napravili so preteklo nedeljo v Laški trg izlet, ki se je vršil brez nemira v polnej slogi. Dijaki imeli so latinske in grške govore. Nemški in slovenski govori bili so prepovedani.“ Skoro ne verujemo, da je telegram istinit, akoravno smo že marsikaj čudnega iz Celja slišali. Ako je pa telegram vendar le resničen, svetujemo dotičnim gospodom, naj za bodoče izlete odredé, da smejo dijaki govoriti samo v novem svetovnem jeziku „volapük-u“. Bolje je biti popolnem smešnim, nego samo na pol.

(Recept za izpite iz slovenščine.) Nekje na Slovenskem je gimnazijski suplent, recimo mu G. Po rodu je Nemec, kakor jih je več pri nas, a ker so mu rekli, da brez izpita iz slovenščine bode težko kaj s profesorskim mestom v tem kraju, odpravil se je v G., da morda na dobro srečo položi izpit. Toda v G. so mu rekli: ne ide, još jedan put! Gospodek G. ni se mnogo pomišljal, nego dá si od svoje oblasti potrditi, „da sicer ne govori še posebno dobro slovenski jezik, da je pa za slovenske oddelke na gimnaziji že dober, ker mladina ondi — tudi že dobro nemški ume“ — ter s tem potrdilom odide drugič v G. srečo poskušat. Ondi pa so mu dejali: vzeli bodemo Vaše „potrdilo“ sicer na zapisnik, a pristavili, da znate še slabeje kot prvič, zato pokažite se zopet čez pol leta. Gospod G. je bil malo poparjen, a storil ni kakor naši pravniki, ki se zadovolje s takim „potrdilom“ svojih prvosednikov, ker vedo, da zadoštujejo tudi na najvišjem mestu, nego mož neče počakati postavljenega ročišča, temveč usede se še v potu izpitnem v vagon in oddrda na D. Ne vemo, kako je ondi pregovarjal izpitnega komisarja, morda je pomoglo „potrdilo“ predstojniško, morda usmiljenost in mehkoča dotičnika, katera je naši mladini storila že mnogo kvara — bodi si kakorkoli: gospod G., ki je pred jednim tednom v G. sam spoznal svojo nevednost in pal na pol leta, oni isti G. je na D. dobil spričevalo, da more počevati v slovenščini. Spolnila se mu je prva želja,

odšel je nazaj, oblastvo izročilo mu je slovenski oddelek, učencem v muko in posmeh, kajti gospod profesor je jako hud, kadar „ni dobrega volja“.

(Nova šolska knjiga.) Ravnokar je izšlo: Slovensko berilo za peti in šesti razred srednjih šol. Sestavil in izdal dr. Jakob Sket, c. k. gimn. prof. v Celovcu. Celovec 1886. Tiskala in založila tiskarna družbe sv. Mohorja. 404 str. Te knjige smo zelo pogrešali in hvaležni smo g. dr. Sketu, da je odpravil ta nedostatek in priredil po učnem načrtu berilo, katero bode tudi nedijak s pridom čital. Oblika in tisk delata vso čast tiskarni družbe sv. Mohorja.

(Kritik — k v Lajbaherici) zopet molči o sobotni slovenski predstavi — naravno, saj se je dobro vršila, saj so bile nekatere točke izborne! O takem postopanju nečemo nadalje besedovati, a kritik, ki jedino po negladkih predstavah ljuto udriha, o dobrih pa molči, gotovo nema pravice slovenskim časopisom očitati, da s svojimi poročili škodujejo narodnemu napredku, ako dobro hvalijo, pri tem pa tudi ne pozabijo karati, kar je slabega. Sicer pa prepuščamo radovoljno kritiku — k sladko zavest, da narodnemu napredku koristi s svojim škodoželjnim zabavljanjem obvarovati se hočemo le jedenkrat za vselej očitaj, da škodujemo narodnemu napredku, ako o dobrih predstavah — ne molčimo!

(Nabiranje doneskov za zgradbo „Narodnega Doma“ v Ljubljani.) Tudi pretečeni teden ni ostal brez gmotnega uspeha za naše podjetje. Število razprodanih krajačarskih knjižic se je za tri pomnožilo, tako, da jih imamo sedaj že šestinšestdeset. Dobili smo namreč LXIV. pod št. 15 (poverjenik g. V. K.) iz Ljubljane. LXV. pod št. 432 (poverjenik g. G. M.) so izpraznili gostje čitalniške kavarne Ljubljanske. To je v teku pol leta že četrti slučaj. Mali, neznatni obolus, ki ga vsakdo prav lahko utрпи in vendar že 48 forintov na korist zgradbi „Narodnega Doma“. Hvala in čast domoljubnim gostom, hvala tudi vstrajnemu kavarnarju poverjeniku. Naj bi se tega vzgleda jeli poprijemati tudi drugod po kavarnah in gostilnah, naj bi si tudi drugod Slovenci, ki se pri raznovrstnih igradahajajo, da si ž njimi „preganjajo skrbi oblake“, nalagali prostovoljno male kazni in ta denar posvetili „Narodnemu Domu“. — LXVI. krajačarsko knjižico dobili smo pod št. 149 (poverjenik g. Fr. D.) z Dunaja. Kupili so jo večinoma slušatelji živinozdravništva in omeuljiva je posebno zategadelj, ker so obilo k njej pripomogli česki dijaki. Slava njim in marljivemu g. poverjeniku, v čegar oskrbi je še več krajačarskih knjižic. Razen tega smo dobili iz Loža od poverjenika g. J. R. na desetkrajačarsko knjižico pod št. LXVI. nabranih 17 forintov. Hvala sploh vsem nabiralcem in podpornikom našega gotovo domoljubnega podjetja!

(Velik požar.) V 25. dan t. m. nastal je ogenj v Velikem Brdu pri Jelšanah. Pogorelo je 9 poslopij. Zgorela sta tudi dva dečka in neka posterna mutasta ženska. Škode je baje nad 10.000 gld. Pogorelci bili so večinoma zavarovani pri „Sla-viji“ in pri „Foncieri“.

(Brzjojavni promet 1885. leta.) Iz seznama sestavljenega v statističnem oddelku trgovinskega ministerstva razvidimo, da je bilo po avstrijskih deželah, v državnem zboru zastopanih, 1885. l. pri državnih brzjojavnih postajah odposlanih brzjojavk in sicer

domačih	3,555.111
mejnardnih	817.066
došlih mejnardnih	905.625
pri železniških postajah odposlanih	321.090
mejnardnih transit-brzjojavk	536.725
vkupe	6,135.617

Za pošiljatev vseh teh brzjojavk plačalo se je pristojbin 3,531.567 gold. — Našej ožjej domovini Kranjskeje pripada v minolem letu od teh brzjojavk:

domačih odposlanih	33.575
mejnardnih odposlanih	1.727
došlih mejnardnih	2.132
pri železniških postajah odposlanih	3.437
skupaj	40.871

koje so državi vrgle 20.363 gld. Vkljub precejšnej brzjojavnej živahnosti pa se je minolo leto po Avstriji nasproti 1884. letu število brzjojavk vendar zmanjšalo za 16.380 in brzjojavni pristojbinski dohodka so se skrčili za 42.340 gld.

(Razpisano) je mesto nadinženerja za državno stavbeno službo na Kranjskem, eventualno

mesto inženerja. Prošnje do 27. aprila t. l. — Dalje je razpisano mesto c. kr. okrajnega tajnika v X. razredu, eventualno vladnega koncipista pri političnih oblastvih na Kranjskem. Prošnje do 30. aprila t. l. — Razpisano je mesto nadučitelja na dvorazrednici v Vremah. Plača 500 gld., zakonite doklade in stanovanje. Prošnje do 10. aprila t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Belgrad 31. marca. Kralj vsprejel ostavko kabineta Garašaninovega. Ministri ostanejo v uradu, dokler se ne sestavi nov kabinet.

Pariz 31. marca. Včeraj zvečer nameravani meeting belgijskih republikancev prepovedan. Osnovatelje so prijeli in jih bodo poslali čez mejo nazaj.

Charleroi 31. marca. Delo se je skoro povsod zopet pričelo. Meščanska garda za sedaj odpuščena.

Poslano.

Velečastnemu gospodu

JANEZU SKUHALI

prilikoj njegovega umeščenja za župnika v Ljutomeri 25. sušca 1886.

Raduj se ravno mursko polje,
In ljutomerskih gor vrhovi!
Za vas izbran vsled božje volje,
Pastir prišel je danes novi.
Ko kiti miljena pomlad
Vesoljni, krasni, božji svet;
Obilih znanosti zaklad,
Pobožnosti ga kiti cvet.
Mladini je voditelj bil,
Mladeničem učitelj bil,
Za blagost ljudstva živo vnet,
Pripravljaj jih je mnogo let
Za sveti, vzvišeni poklic,
Ki dobrim vernikom povsod
V nebasa nadeluje pot.
Priatelj narodnih Modric
Za spretno svoje pero rad
Prijemal je velikokrat,
In s knjigo narod veselil
Po dušni hrani koprneč,
Preživo vnet je vedno bil
Povsodi za domačo reč.
Sedaj pa je prišel v ta kraj,
V ta krasni kraj, — zemeljski raj,
Kder narodni duh veje zdrav,
Kder teče zibel bistrih glav,
Da skrbno in zelo goreče
V tem kraji bi pastiroval;
Da blagoslov nebeske sreče
Med ljudstvom bi razširjeval.
Zató raduj se mursko polje,
In ljutomerskih gor vrhovi!
Za vas izbran vsled božje volje
Pastir prišel je danes novi.
A Ti veselo pastiruj,
Imej množino srečnih dni,
Poln dušnih in telesnih sil,
Ostani vedno krepek, čil,
Naj sreča Te ne spremeni,
Svoj narod ljubi in spoštuj!
To hvalevredna dika je,
Človeku čast velika je.
Če tudi čet sovražnih broj
Povsodi se širokousti,
Za dragi dom, za narod svoj
Nikdar peresa ne popusti.

B. Flegerič.

prinaša v IV. zvezku naslednjo vsebino: 1. Rádinski Drobne pesmi. I., II., III., IV., V., VI. — 2. Josip Staré: Prvi sneg. Povest. (Dalje.) — 3. T. Doksov: Vzdihljaj Pesem. — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 27. Puščavnik Florče. — 5. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. VI. Sv. Metod pred nemškimi sodniki. — 6. Ivan Vrhovec: Iz domače zgodovine. IV. Deželna bramba in črna vojska. — 7. J. K.: Hrepenenje. Pesem. — 8. A. Pin: Triolet. — 9. Dr. Fr. J. Celestin: Vissarion Grigorjevič Běliniskij. (Dalje.) — 10. A. K.: Sam. Narodna pripovedka. — 11. A. Pirec: Baronica Maruša. — 12. A. Fekonja: O početkih slovenske književnosti. — 13. Književna poročila: Dr. Janko Babnik: I. Dr. Fr. S. Kraus: Sitte und Brauch der Südslaven. (Dalje.) — S. Rutar: Spomenica tisočletne Metodove smrti. (Konec.) — 14. L. Žvab: Knjižne redkosti slovenske. (Dalje.) — 15. Dr. M. Murko: Miklošičeva najvejša dela. — 16. Listek: Jurčičev večer. — Spiritus, qui mortificat. — „Kres“. — Slovenski listič iz leta 1611. — Kopitar. — Hrvaška književnost. — Opazka. — 17. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki bolehalo za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s pristnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzeteji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuschlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (20-2)

Tujci:

30. marca.

Pri **Stenu:** Giegl z Dunaja. — Smolnikar iz Celovca. — Wellok z Dunaja. — Hafner iz Zelezničev. — Reches, Mannheim z Dunaja.
Pri **Mallé:** Bruner, Kohn, Lindenbaum z Dunaja. — Božič iz Budimpešte.
Pri **avstrijskem cesarji:** Maresch z Dunaja. — Dobrin iz Tržiča.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. marca.	7. zjutraj	738-91 mm.	9-8° C	sl. zah.	obl.	12 60 mm.
	2. pop.	741-92 mm.	6-0° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	746-77 mm.	2-8° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 6.1°, za 0-7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 31. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84	gld.	55	kr.
Srebrna renta	84	"	75	"
Zlata renta	114	"	50	"
5% marena renta	101	"	75	"
Akcije narodne banke	874	"	—	"
Kreditne akcije	298	"	20	"
London	125	"	75	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	99	"
C. kr. cekini	5	"	92	"
Nemške marke	61	"	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	129	50
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	50
Ogrska zlata renta 4%	103	"	05	"
" papirna renta 5%	95	"	05	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	"	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	117	"	75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	179	25
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	116	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	205	"	50	"

Umetne (50-18)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčevih boleznih, pomanjkanji krvi, oslabiljenji, diarrhoe in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Liedewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in pripoča posebno kot okrepjujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (656-22)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

RESTAVRACIJA in GOSTILNA

se dá na račun z ugodnimi pogoji

pri (210-1)

Mariji Sturm v Poljčah, Gorenjsko.

Semena

velikanske pese, detelje, raznih trav in sočivja

prodaja sveža (180-8)

PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Naznanilo in priporočilo.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, zlasti v moji okolici, da sem otvoril zalogo vsakovrstnih

lesenih mrljskih krstij ali rakev

v različnih velikostih, lepših pa tudi bolj priprostitih prav po nizki ceni. Tudi s pripravami za mrtvaški oder lahko postrežem, in sicer tako, kakor je mrtličevemu stanu primerno. — Obilnim naročilom se uljudno priporočam.

JANEZ GROŠELJ,

mizar v Vižmarjih, poleg kolodvora, pri

(193-3)

Šent Vidu nad Ljubljano.

IOSIP LEVEC,

trgovec pri mesarskem mostu v Ljubljani, kupuje

borove popke, češminovo lubje od korenin, debla in vej, vsake vrste rastlinstva in sploh poljske pridelke, kakor že poprej več let in plačuje vse to po najvišjih cenah.

Prodaja pa tudi

izvrsten semenski krompir in fižol jako po ceni. (200-2)

Brnsko blago

za elegantno

poletno obleko

v odrezkih po 3-10 metra, to je 4 Dunajske vatle, vsak odrezek

po samo gld. 4.80 iz jako fine
po samo gld. 7.— iz vefeline
po samo gld. 10.50 iz najfinejše

ovčje volne,

ravno tako grébenasto sukno in blago za ogrtače razpošilja proti poštenu povzetju dobro znana zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 3-10 metra dolg in 136 cm širok, to je popolnem zadosti za celo moško obleko.

Znana solidnost in zmožnost gornje tvrdke je jamstvo, da se bo de poslalo najbolje blago prav po izbranem uzorci.

Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da trdi, da prodaja „Brnsko blago“, pošlje zgoraja zaloga uzorce **zastonj in franko.** (204-1)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

**LIPPMANN-OVI
KARLSBADSKI
ŠUMEČI PRAŠKI**

izdelujejo se s pomočjo iz Karlsbadskih vodá dobjenih studenčnih produktov, imajo tedaj v sebi vse učinkujoče snovi istih in imajo tedaj izvrstne zdravilne kakovosti.

Slast vsbujajoča. Vademecum **Raba prijetna.**
za prebavljenje. bolehaloče v želodci. **Upliv gotov.**

Neprekosljivo čistilo

upliva brez izjeme hitro in gotovo. Prijetno, ceno in pripravno nadomestilo za alkalično-solninske rudninske vode, grenčice itd.

Zdravo! **Okrepjujoče!**
Tedaj boljši, nego vsa hitro uplivajoča sredstva, pile, pastile itd.

Za predzdravljenje! **Za po zdravljenje!**
Zdravniško priporočano za domače in zimsko zdravljenje pri boleznih želodca, črev, jeter, obistij in mehurja.

Dobro skušeno in mnogo iskano domače sredstvo

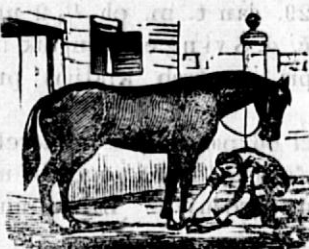
pri motenem in slabem prebavljenji, pomanjkanji slasti do jedij, shlapu želodca in črev vsled sedenja, zasliženji, slabosti po jedi, sitnem vzdigovanji in napanjanji, zgagi, bolečinah v želodci, ščipanju ali krči, navalu krvi, glavobolu, omotici, trdovratnem glavobolu, strjenji krvi, zlatej žili, nepravilnem izprazenji, trdovratnem zapiranji in debelenji. Cena pušci 20 kr., originalni škatlji = 12 pušci = 2 gld. a. v.

Centralna zaloga:

Lippmann-ova lekarna v Carlsbad-u.

Pazi naj se, da ima vsaka posamična škatljica varstveno znamko in Lippmann-ov imenski počrk.

Dobiva se na Kranjskem v lekarnah v **Kranji**, v **Ljubljani** (U. pl. Trnkoczy, lekar, H. Birschitz, lekar), v **Mudolfovem**, v **Radovljici**, v **Črnomlju**, kakor tudi v vseh lekarnah avstrijske države itd. (78-15)

Restitucijski fluid
pomnoženi, tudi **konjski cvet**

imenovan,

rabi za drgnenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet, mnogo let po izkušnih živnozdravniki in praktičnih poljedelcih glede učinka kot izkoren skusen ter priznan kot najboljši zdravilen in krepilen, ohrani konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenji vztrajnega in pogumnega, zabrajuje ocrnelost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (očvrstjenje) po kakem trudopolnem delu. Dalje rabi kot podpiralno in ozdraviljujoče sredstvo pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, oirpenji v boku, v krizi i. t. d., otekanji nog, mehurjih na nogah, izvijnjenji, tistnanji od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih boleznih hihab.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. Prodaja in vsak dan razpošilja zdravlila s pošto na deželo: (655-22)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Vinska prodaja.

Da izpraznem svojo veliko zalogo Bizeljskega vina, ga bodem od 1. aprila dalje prodajal v vsekoličkih količinah po znižanih cenah.

Točilo se bode tudi čez ulico liter po 24 in 28 kr.

Ljubljana.

(195-3)

Tavčar.

FRAN CHRISTOPH-ov (202-1)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — **Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

V Ljubljani se dobiva pri **Iv. Luckmann-u.**

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svečlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini!

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg-20% || 4788 denarjih ljaajem 20% odbitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: **Budimpešta, Waitznergasse 6.** (142-19)